

РЕШЕНИЕ

№ 7794

гр. София, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 08.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **6311** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на П. Т. М. ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], чрез адв.Т. Р. със съдебен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 1040-21-352 от 13.05.2022 г. на директора на ТП на НОИ-С. град, с което е оставена без уважение жалба вх.№1012-21-606/15.04.2022 г. на П. Т. М. срещу Разпореждане № РВ-3-21-01101118/24.03.2022 г. на длъжностно лице по чл.114, ал. 3 от КСО в ТП на НОИ –С. град като неоснователна.

В жалбата се излагат аргументи, че оспореното решение е немотивирано и незаконосъобразно. Твърди се, че попада в обхвата на чл.10 ал.1 от КСО, тъй като за него е възникнало основание за осигуряване, тъй като е започнал да осъществява трудова дейност в „Ай би ем груп 2012“ ЕООД Моли се решението да бъде отменено. Претендират се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът - директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание се представлява от юрк. В., която оспорва жалбата е моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна

следното:

В хода на административното производство е установено, че от „Ай би ем груп 2012“ ЕООД за П. Т. М. в ТП на НОИ - С. град са представени удостоверения по образец приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО с данни, относно правото на парични обезщетения по болнични листове с № E20166460049 за периода от 10.09.2016 г. до 13.10.2016 г. вкл., № E20178148182 за периода от 17.01.2017 г. до 18.02.2017 г. вкл., № E20178548603 за периода от 19.02.2017 г. до 20.03.2017 г. вкл., № E20178549023 за периода от 21.03.2017 г. до 19.04.2017 г. вкл., № E20178909627 за периода от 20.04.2017 г. до 19.05.2017 г. вкл., № E20176531868 за периода 21.12.2017 г. до 24.01.2018 г. вкл., № E20180173412 за периода от 29.01.2018 г. до 02.03.2018 г. вкл., № E20180640745 за периода от 03.03.2018 г. до 01.04.2018 г. вкл., № E20181064649 за периода от 02.04.2018 г. до 01.05.2018 г. вкл., № E20181385358 за периода от 02.05.2018 г. до 31.05.2018 г. вкл., № E20181385730 за периода от 01.06.2018 г. до 22.06.2018 г. вкл., № E20181693300 за периода от 23.06.2018 г. до 21.08.2018 г. вкл., № E20182726931 за периода от 22.08.2018 г. до 05.10.2018 г. вкл., № E20182726932 за периода от 06.10.2018 г. до 04.11.2018 г. вкл., № E20183018567 за периода от 05.11.2018 г. до 07.11.2018 г. вкл.

Съгласно чл.5, ал.6, чл.54к от КСО и чл.1, ал.2 от НПОПДОО на основание подадените от „Ай би ем груп 2012“ ЕООД данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход, по посочените болнични листове за продължителни периоди от време през 2017 г. и 2018 г. на П. Т. М. са били изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност в общ размер на 23 379,44 лв. При осъществен през 2020 г. последващ контрол на осигурителя „Ай би ем груп 2012“ ЕООД, относно спазването на осигурителното законодателство е установено, че за времето от м. 12.2015 г. до м. 08.2019 г. вкл., не са внасяни осигурителни вноски. В тази връзка е извършена проверка по разходите на ДОО от контролен орган на ТП на НОИ - С. град, за да се установи дали същите са били дължими. Проверката по разходите на ДОО е приключила с Констативен протокол № KB-5-21-00839884/12.11.2020г., съдържащ установените при същата факти и обстоятелства.

По данни от Търговския регистър е констатирано, че „Ай би ем груп 2012“ ЕООД е регистрирано на 01.06.2015 г., като считано от 28.08.2015 г. едноличен собственик и управител на дружеството е М. С. Г..

По данни от Регистър на трудовите договори е установено, че от „Ай би ем груп 2012“ ЕООД са подадени уведомления за сключени трудови договори с общо 9 (девет) лица за периода от 07.12.2015 г. до 06.08.2019 г. на длъжности „рекламен агент“, „общ работник строителство на сгради“, „организатор реклама“, „техник строителство и архитектура“ и „организатор дейности“.

По партидата на дружеството в Търговския регистър не се визуализират данни за обявени годишни финансови отчети.

За периода от месец 12.2015 г. до месец 08.2019 г. в Регистъра на осигурените лица са подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО от „Ай би ем груп 2012“ ЕООД, без да са превеждани осигурителни вноски, вкл. и за П. Т. М. за периода от 27.06.2016 г. до 18.06.2019 г. По данни от Регистъра на трудовите договори (Р.) жалбоподателят е бил назначен на 27.06.2016 г. на длъжност „организатор реклама“ с основно трудово възнаграждение 1950.00 лв. На 04.05.2017 г. в Р. е отразено увеличение на основното трудово възнаграждение на 2 380.00 лв., а на 19.06.2019 г. е подадено уведомление за

прекратяване на трудовия договор.

В декларация с вх. № 1029-11-289#1/12.02.2020 г. (по описа на ТП на НОИ - М.) М. С. Г., в качеството ѝ на управител на дружеството е посочила, че не притежава никакви документи на "Ай би ем груп 2012" ЕООД. Като собственик и управител откакто ѝ е прехвърлена фирмата не е работила, не е упражнявала търговска дейност, не е подписвала договори и всякакви документи, свързани с дружеството. Няма информация дали извършва дейност или не, както и няма информация дали се съхраняват никакви документи на дружеството.

Съгласно писмо вх. № Ц1030-21-1210/06.11.2020 г. от ТД на НАП - С. на "Ай би ем груп 2012" ЕООД е извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства. В хода на проверката на ТД на НАП не са установени търговски обекти или складови площи, в които дружеството извършва дейността си, не е открит и офис на дружеството за преглед на оригинали на първични счетоводни документи и търговска документация за удостоверяване на извършвана дейност. Не са установени данни за притежавани активи от страна на "Ай би ем груп 2012" ЕООД. Органите по приходите са констатирани, че не може да се установи реално извършвана дейност дружеството, както и поддържане на пряка връзка между работодателя и физическите лица, за които е подавана информация за трудови правоотношения, осигурителен доход и стаж. Не е установено, както реалното извършване на доставки на стоки и услуги, така и обективна възможност такива да бъдат извършени, тъй като не са представени доказателства, че дружеството е разполагало с необходимия материално-технически и кадрови ресурс за извършването на същите.

С цел гарантиране на осигурителните права на лицата, на основание чл. 44 - 46 от АПК от контролните органи на ТП на НОИ - С. град са изпратени задължителни предписания до наетите в „Ай би ем груп 2012“ ЕООД лица за представяне на сведения и документи относно трудовата им заетост в дружеството. На П. Т. М. са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00830672\26.10.2020 г. Съгласно известие за доставяне с баркод „Д PS 1071 00TVRE J“, писмото със задължителните предписания, изпратено до настоящия адрес на лицето, е върнато в цялост на 26.11.2020 г. с отбелязване „отсъства“.

Предвид установеното при извършената проверка, контролните органи на ТП на НОИ - С. град са приели, че „Ай би ем груп 2012“ ЕООД не е извършвало дейност по смисъла на Търговския закон за времето от месец 12/2015 г. до месец 08/2019 г., която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ. Липсата на доказателства за реално упражнявана трудова дейност като една от императивно изискуемите предпоставки по чл. 10, ал. 1 от КСО за възникване на осигурително правоотношение, са обосновали крайния извод на контролния орган, че лицата, за които са подадени данни за сключени трудови договори, нямат качеството на осигурени лица по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО.

В тази връзка и на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО на „Ай би ем груп 2012“ ЕООД са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00839904/12.11.2020 г. за заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за наетите от дружеството лица, вкл. за П. Т. М. за периода от месец 06/2016 г. до месец 06/2019 г. Задължителните предписания са влезли в законна сила на 25.06.2021 г. На основание чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, от контролните

органи на ТП на НОИ- С. град са предприети действия за служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени неоснователно от „Ай би ем груп 2012“ ЕООД.

С оглед заличаването на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО за жалбоподателя, подадени от осигурителя „Ай би ем груп 2012“ ЕООД, от длъжностното лице по чл. 114, ал. 3 от КСО при ТП на НОИ С.-град, е издадено Разпореждане № РВ-3-21-01101118/24.03.2022 г., с което е постановено П. Т. М. да възстанови неоснователно получените парични обезщетения поради общо заболяване за периода от 10.09.2016 г. до 07.11.2018 г. в общ размер на 23 379.44 лв.

Разпореждането е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № 1040-21-352 от 13.05.2022 г. на директора на ТП на НОИ-С. град.

В хода на съдебното производство въпреки разпределената с Определение № 5640/14.07.2022г. доказателствена тежест, жалбоподателят не е направил доказателствени искания и не е представил писмени доказателства. Доказателствената тежест за установяване на положения труд е на самото лице /Решение № 2524 от 18.02.2020г. по адм.дело № 12220/2019г. по описа на ВАС – VI-то отделение/

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117 ал. 3 от КСО – директора на ТП на НОИ –С. град.

Потвърденото разпореждане също е издадено от компетентен орган – ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С. [населено място] в съответствие с разпоредбата на чл. 114, ал. 3 от КСО, видно от представената по делото Заповед № Ц1015-21-108/21.10.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с която на Д. З. е възложено да издава разпореждания за възстановяване на неоснователно изплатени суми по чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от КСО.

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане отговарят на изискванията на чл. 117, ал. 5 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК. Същите съдържат всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването им.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане, се немотивирани. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт / какъвто е и конкретния случай/ или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В случая, разпореждането,

което е оспорено в настоящото производство, е издадено въз основа на констативен протокол, както и издадени задължителни предписания, в резултат на извършен последващ контрол по разходите на ДОО на осигурителя „Ай би ем груп 2012“ ЕООД. В констативния протокол се съдържа описание на фактическите установявания, послужили като основание за издаване на процесното разпореждане.

Процесното решение също е мотивирано, като при издаването му са съобразени всички относими факти и обстоятелства.

В административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

По делото не се спори, че по отношение на П. Т. М. е изплатено парично обезщетение по болнични листове поради общо заболяване за периода от 10.09.2016 г. до 07.11.2018 г.

След изплащането им е извършена проверка от контролните органи на ТП на НОИ – С. град, вследствие на която са установени нови данни и документи, въз основа на които от административният орган е направен извод, че жалбоподателят няма качеството на осигурено лице по смисъла на чл. 10 ал. 1 и § 1, т. 3 от ДР на КСО.

Съгласно текста на чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО, задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са работниците и служителите, независимо от характера на работата, от начина на заплащането и от източника на финансиране, с изключение на лицата по чл. 4а, ал. 1.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО, осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред определени с акт на Министерския съвет (чл. 54к. от КСО).

Съгласно текста на чл. 5, ал. 6, изр. второ от КСО, данните по ал. 4 се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите. В тази връзка с разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО е указано, че преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощите по ал. 1 се извършва въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) и регистрите, поддържани от НАП и НОИ, както и данните, попълвани от осигурителите в изискуемите удостоверения по чл. 8,9 и чл. 11, ал. 1 и ал. 2.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата

започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължавало прекратяването ѝ.

С §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легална дефиниция на понятието „осигурено лице“ - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице“ следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО.

От страна на жалбоподателя не са представени никакви доказателства за установяване на обстоятелството, че фактически е осъществявал трудова дейност, която да служи като основание за възникване на осигуряването.

Лице, което не е доказало, че е извършвало трудова дейност, не може да има качеството на осигурено лице, респективно няма основание за дължимост на осигурителни вноски.

Събраните по делото доказателства по категоричен начин установяват, че жалбоподателят не е извършвал трудова дейност съгласно разпоредбата на чл.10 ал.1 от КСО и не е бил осигурено лице по смисъла на параграф 1 ал.1 т.3 от ДР на КСО за периода 27.06.2016г.-19.06.2019г., данните по чл.5 ал.4т.1 от КСО са заличени от регистъра на осигурените лица, а лицето не разполага с писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски. В конкретния случай, при определяне и изчисляване на паричните обезщетения за временна неработоспособност по представените болнични листове и по данните, съдържащи се в подадените удостоверения-приложение № 9 са били включени данните за осигурителен стаж и доход, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от „Ай би ем груп 2012“ ЕООД.

От изложените по-горе факти и обстоятелства, установени при извършените проверки от НАП и ТП на НОИ-С. град се налага обоснованото заключение, че „Ай би ем груп 2012“ ЕООД не е извършвало дейност по смисъла на Търговския закон в процесния период. В тази връзка и в резултат на липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, контролните органи обосновано са приели, че те не са осигурени лица.

Изводът на административния орган, че са налице предпоставките на чл. 114, ал. 2, т.2 от КСО са законосъобразни и обосновани. Извършено е заличаване на служебно подадени данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО по отношение на П. М. чрез „Ай би ем груп 2012“ ЕООД за периода от м. 06.2016 г. до м. 06.2019 г., включително. Неоснователно извършените осигурителни плащания следва да бъдат възстановени от жалбоподателя.

Безспорно в настоящия случай, в хода на извършените проверки от административния орган при съмнения за злоупотреби със средства на ДОО са събрани доказателства, че за периода 27.06.2016г.-19.06.2019г. П. Т. М. не е изпълнявал трудови функции по трудово правоотношение при „Ай би ем груп

2012“ ЕООД и съответно не е бил осигурено лице по смисъла на параграф 1 ал.1 т.3 от ДР на КСО към настъпване на временната нетрудоспособност през този период, респективно недължимо му е изплатено парично обезщетение, което следва да възстанови на основание чл.114 ал.2 т.2 от КСО.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставен в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора, разноски се дължат на ответника, които са своевременно претендирани. В този случай присъждане на юрисконсултско възнаграждение е уредено в нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, поради което следва да се присъдят разноски в минималния предвиден размер от 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III-то отделение, 61-ви състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Т. М. ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], чрез адв.Т. Р. със съдебен адрес: [населено място], С.,[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 1040-21-352 от 13.05.2022 г. на директора на ТП на НОИ-С. град, с което е оставена без уважение жалба вх.№1012-21-606/15.04.2022г. на П. Т. М. срещу Разпореждане № РВ-3-21-01101118/24.03.2022г. на длъжностно лице по чл.114 ал.3 от КСО в ТП на НОИ –С. град като неоснователна.

ОСЪЖДА П. Т. М. ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица] да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: